

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Marcelo Costa

Pytanie prejudycjalne

Jaką wykładnię art. 43 i 49 traktatu WE w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w sektorze zakładów sportowych należy przyjąć w celu ustalenia, czy przywołane przepisy traktatu umożliwiają ustanowienie w przepisach krajowych systemu monopolistycznego na rzecz państwa oraz systemu koncesji i zezwoleń, który w ramach określonej liczby koncesji przewiduje: a) istnienie ogólnej tendencji ochrony posiadaczy koncesji wydanych we wcześniejszym okresie na podstawie procedury, która niezgodnie z prawem wykluczyła część podmiotów; b) istnienie przepisów, które faktycznie gwarantują utrzymanie pozycji rynkowej uzyskanej na podstawie procedury, która niezgodnie z prawem wykluczyła część podmiotów (jak np. obowiązujący nowych koncesjonariuszy zakaz zakładania ich punktów w odległości mniejszej niż określono od punktów już istniejących); c) określenie sytuacji, w których dochodzi do cofnięcia koncesji i do przypadku wysokiej kaucji, w tym także w przypadku, gdy koncesjonariusz prowadzi, bezpośrednio lub pośrednio, działalność transgraniczną związaną z grami, zbliżoną do tej objętej koncesją.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 9 lutego 2010 r. — Ugo Cifone przeciwko Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani

(Sprawa C-77/10)

(2010/C 100/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ugo Cifone

Pytania prejudycjalne

Jaką wykładnię art. 43 i 49 traktatu WE w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w sektorze zakładów sportowych należy przyjąć w celu ustalenia, czy przywołane przepisy traktatu umożliwiają ustanowienie w przepi-

sach krajowych systemu monopolistycznego na rzecz państwa oraz systemu koncesji i zezwoleń, który w ramach określonej liczby koncesji przewiduje: a) istnienie ogólnej tendencji ochrony posiadaczy koncesji wydanych we wcześniejszym okresie na podstawie procedury, która niezgodnie z prawem wykluczyła część podmiotów; b) istnienie przepisów, które faktycznie gwarantują utrzymanie pozycji rynkowej uzyskanej na podstawie procedury, która niezgodnie z prawem wykluczyła część podmiotów (jak np. obowiązujący nowych koncesjonariuszy zakaz zakładania ich punktów w odległości mniejszej niż określono od punktów już istniejących); c) określenie sytuacji, w których dochodzi do cofnięcia koncesji i do przypadku wysokiej kaucji, w tym także w przypadku, gdy koncesjonariusz prowadzi, bezpośrednio lub pośrednio, działalność transgraniczną związaną z grami, zbliżoną do tej objętej koncesją.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2010 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-80/10)

(2010/C 100/43)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Jimeno Fernández i A. Markouli)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że przyjęty przez Republikę Grecką dekret ministerialny nr 552 z dnia 25 sierpnia 2004 r. w brzmieniu zmienionym w dniu 8 września 2008 r. a w szczególności art. 4, ust. 2, 4, 5, i 7, art. 5 ust. 4, 5, 6 i 7, oraz art. 6 ust. 2, narusza art. 3 ust. 1 i 6, art. 15 ust. 1, art. 16 ust. 1 i 2 oraz art. 18 rozporządzenia (WE) nr 882/2004,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że rozpatrywany dekret ministerialny dotyczący urzędowych kontroli przywozu zbóż jest niezgodny z pewnymi konkretnymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Grecki dekret ministerialny przewiduje w szczególności ogólne zasady dotyczące częstotliwości kontroli ładunków pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, przywożonych z państw trzecich, które nie nadają kontroli fizycznej przeprowadzanej przez właściwe władze stopnia elastyczności i zróżnicowania niezbędnego dla wdrożenia systemu przewidzianego w art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Ponadto, ustanawia on ogólne zasady dotyczące urzędowego zatrzymania tych ładunków, które przewiduje objęcie kontrolą urzędową ładunków także w przypadku kontroli rutynowej. To niezróżnicowane objęcie ładunków kontrolą urzędową przy braku podejrzenia lub wątpliwości co do niezgodności z prawem jest sprzeczne z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Ponadto, dekret ministerialny zezwala na zwolnienie wszystkich partii ładunku z upływem terminu siedmiu dni roboczych, nawet w przypadku podejrzenia lub wątpliwości co do niezgodności z prawem, co również jest sprzeczne z art. 18 tego rozporządzenia.

Dekret ministerialny przewiduje szczególne przepisy dotyczące kontroli przesyłek z krajów trzecich w celu wykrycia niedozwolonych organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Kontrole te muszą być wykonywane z częstotliwością 50 % dla ładunków pszenicy i 100 % dla ładunków kukurydzy. Komisja uważa, że progi te są szczególnie wysokie i nie są zgodne z systemem ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności jego art. 16 ust. 1 i 2, jako że wynikają z błędnej oceny ryzyka i braku zróżnicowania.

Dekret stanowi, że kontrole ładunków kukurydzy z Bułgarii i Rumunii, w celu sprawdzenia obecności niedozwolonych organizmów zmodyfikowanych genetycznie, są dokonywane z częstotliwością 100 %. Komisja uważa, że kontrole o takiej częstotliwości są sprzeczne z przepisami rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które stanowi, że kontrole ładunków z innych państw członkowskich muszą być oparte na ryzyku oraz zostać przeprowadzone w sposób niedyskryminacyjny i proporcjonalny.

Republika Grecka nie przedstawiła wystarczających informacji i wyjaśnień uzasadniających przyjęcie wyżej wymienionych przepisów dekretu ministerialnego w sprawie urzędowych kontroli przywozu zbóż z krajów trzecich i innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2009 r. w sprawie T-484/08 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM: Merck KGaA, wniesione w dniu 12 lutego 2010 r. przez Longevity Health Products, Inc.

(Sprawa C-84/10 P)

(2010/C 100/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Merck KGaA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania spółki Longevity Health Products, Inc. za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 19 grudnia 2009 r. w sprawie T-484/08 oraz
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sąd oddalającego skargę wnoszącej odwołanie mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 sierpnia 2008 r., na mocy której odmówiono rejestracji słownego znaku towarowego „Kids Vits”. W swym wyroku Sąd utrzymał w mocy decyzję Izby Odwoławczej, zgodnie z którą istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd przez pomylenie z wcześniejszym słownym wspólnotowym znakiem towarowym „VITS4KIDS”.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podnosi zarzuty dotyczące uchybienia proceduralnego oraz naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 40/94”).